

Der bliver altsaa Tale om Genindkaldelse af de to Aargange 1920 og 1923. Vi mener, at det er en Nødvendighed, for at Reservebefalingsmændene i det hele kan komme ind til den Maanedes Øvelse, som de ifølge Loven skal have. At man billiggjorde hele Systemet ved Ordningen af 1922, var jo bl. a. af den Grund, at man i saa stor Udstrækning gik fra Liniebefalingsmænd til Reservebefalingsmænd, og de sidste koster jo kun en Brøkdæl af de første for Staten, men det var jo saa ogsaa Meningen, at disse Reservebefalingsmænd i alt Fald skulde have en Maanedes Øvelse, for at de i det hele taget kunde følge med i deres Vaaben og stadig holde sig i Øvelse. Derfor mener vi, det er en Nødvendighed, at der foretages nogle Genindkaldelser, saa at Reservebefalingsmændene saa nogenlunde kan faa det nødvendige Øvelsesapparat. Jeg gør for øvrigt opmærksom paa, at i den radikal-socialdemokratiske Forsvarsordning er der jo ogsaa Tale om Genindkaldelser. Det lader til, at her er et Punkt, som vi er fælles om: at man meget vanskeligt kan undvære disse Genindkaldelser.

Det er altsaa i Virkeligheden en meget betydelig Nedgang i Militærudgifterne, der er Tale om gennem de Forslag, jeg tillader mig at stille. Naar man nu spørger om det kommende Aar — og jeg kunde tænke mig, at det Spørgsmaal vil blive rejst: er det kun i 1927—28? skal vi saa gaa op i det kommende Finansaar? —, saa vil jeg for det første sige, at vi naturligvis har Lov til at haabe, at Parikronen ogsaa her efterhaanden skal komme til at gøre sig mere og mere gældende baade med Hensyn til de Anskaffelser og Indkøb, der skal foretages, og med Hensyn til Arbejdslønningerne — en betydelig Del af Budgettet er jo Arbejdslønninger; jeg kan her nævne saa store Institutioner som Orlogsværftet, som Hærens tekniske Korps og forskellige andre Institutioner. Man kan altsaa haabe, at Parikronen efterhaanden maa gøre sig mere og mere gældende her, saa det ogsaa kan medvirke til, at man kan holde sig indenfor den finansielle Ramme, som nu bliver lagt.

Jeg mener endvidere, at vi maa gaa i Retning af større Forenkling baade indenfor Hær og Flaade, og jeg tror, man kan naa et meget betydeligt Skridt videre end det, vi nu er naaet til, efter den Ordning, der bestaar. Jeg for mit Vedkommende foretager for Tiden Overvejelser med Hensyn til Forenkling — jeg skal blot eksempelvis nævne de to Lægekorps, vi har, et for Hæren og et for Flaaden. Vi har i det hele taget meget kostbare Hospitalsforhold, og

jeg mener, det er aldeles nødvendigt, at der her foreslaas en Ændring, der maa gaa i Retning af en Forenkling og Billiggørelse af hele Administrationen paa dette Omraade. Vi har et Flyverkorps for Hæren og et for Flaaden, og jeg mener, det maa være meget nærliggende, for ogsaa her at billigøre Administrationen, at disse to Korps slaas sammen til eet Korps. Og jeg mener, man kunde gøre en hel Række andre Ting i Retning af Forenkling med Billiggørelse af Administrationen for Øje.

Der er en Række andre Forhold, der maa tages under nøje Overvejelse i de kommende Maaneder, idet jeg nemlig har den Anskuelse, at vi maa anstrenge os til det yderste for at blive indenfor den økonomiske Ramme, de 38 Mill. Kr., ikke alene i 1927—28, men ogsaa i det kommende Finansaar, og jeg tror, som sagt, at man ved Forenkling, eventuelt visse Forandringer uden at røre ved Grundnerven i Ordningen af 1922, maa kunne naa dette Maal. Jeg ved naturligvis, at der er en hel Del Repræsentanter her paa Rigsdagen, der ikke vil være tilfredse med de Forslag, jeg her stiller. Vi har jo et stort Parti, der mener, at man kunde gaa til fuldstændig Afrustning. Vi har jo en modsat Opfattelse — det har vi drøftet saa tidt, det skal jeg ikke komme dybere ind paa ved denne Lejlighed —, vi har fremdeles den Anskuelse, at i en saa urolig Tid som den, hvori vi lever, gaar det ikke an, at vort Land ligger aabent. Og vi mener jo ogsaa fra det Partis Side, som jeg tilhører — det er saa tidt blevet udtalt —, at vi maa være et loyalt Medlem af Folkenes Forbund, det vil altsaa sige, at vi loyalt maa overholde de Love, som er skrevet, overholde dem i Overensstemmelse med den Fortolkning, som vi gør gældende, og ikke efter den Fortolkning, som gøres gældende fra anden Side, og som vi mener er aldeles uholdbar. I det hele har vi, hvad vi ogsaa saa tidt har anført, som neutral Stat Pligter med Hensyn til mange forskellige Ting, særlig under Krigsforhold, Pligter, som vi ikke kan skubbe fra os.

Der er naturligvis mange Begivenheder i den udenrigspolitiske Situation her i Europa, som vi kan glæde os over. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa her, det er nævnt af forskellige Ordførere ved Finanslovens første Behandling i Efteraaret 1926, og det, der dér i særlig Grad blev fremhævet, var jo Glæden over, at Tyskland var kommet ind i Folkenes Forbund, og over hele den Traktatpolitik, som vi i saa høj Grad for Danmarks Vedkommende er interesserede i. Det, at Tyskland blev optaget